Gezonde en ongezonde motieven bij verlangens; het vermogen om te wensen

25 september 1959
lezing 56

“Gegroet, lieve vrienden. God zegene jullie allen. Gezegend is dit uur.

Het scheppende beginsel, de levenskracht is overal om je heen. Deze kracht is almachtig en door en door goed. Als je je er maar op af zou kunnen stemmen, dan zouden jullie hier op aarde in elk opzicht volkomen gelukkig kunnen zijn. Want deze scheppende levenskracht heeft - als ik het zo mag zeggen - alleen maar het beste met jullie voor. Ze staat klaar om je vreugde, kracht, vitaliteit en geluk te schenken. Voor zover het aan het Universum ligt hoeft er geen tegenslag en ellende te bestaan.

Wat ik vanavond graag wil bespreken zijn de voorwaarden waaraan voldaan moet zijn, wil je in staat zijn om op deze kracht af te stemmen, en wat je daarvan afhoudt. Er zijn er vele te noemen. Eén ervan - en die wil ik vanavond graag in het bijzonder bespreken - is je vermogen om te wensen. Dit klinkt misschien veel eenvoudiger dan het is, want als dit vermogen om te wensen, bewust of onderbewust, wordt gehinderd, kun je die vervulling niet deelachtig worden. Ook al wil je ogenschijnlijk heel erg dat een bepaalde wens in vervulling gaat, toch spelen er onbewust factoren mee die de vervulling van deze wens tegenwerken.

Laten we om te beginnen eens kijken naar wat nu eigenlijk het verschil tussen een gezond en een ongezond verlangen is. We hebben het niet over verlangens die duidelijk ongezond zijn omdat ze destructief zijn, maar we richten ons nu op de dieper gelegen lagen van geest en ziel; daar waar op een heel subtiele en onopvallende manier afwijkingen voorkomen.

Je kunt een volkomen logisch verlangen hebben dat toch ongezond is. Ongezonde en overspannen verlangens hebben altijd te maken met angst. Daarom hoor je in bepaalde stromingen zo vaak praten over de toestand waarin er geen verlangens meer zijn, maar dit is gezien het niveau waarop de meeste van jullie verkeren vrijwel onmogelijk. We kunnen dus alleen maar proberen te ontdekken wat nu precies een verlangen gezond doet zijn en wat ongezond. Je zou het zo kunnen zeggen: wanneer je iets wenst omwille van de zaak zelf is dat gezond. Maar wanneer je wens als middel dient om iets anders te bereiken, dan is de wens waarschijnlijk ongezond. Als dit het geval is wordt je verlangen automatisch gespannen. Het wordt een behoefte en daardoor brengt het onvermijdelijk angst met zich mee.

Laat ik een voorbeeld geven. Als je financiële zekerheid wilt om daarvan te kunnen genieten dan is daar niets ongezonds aan, al vinden velen van jullie dat misschien een egoïstische wens. Als je echter naar financiële zekerheid verlangt om indruk op anderen te kunnen maken of om een diepgeworteld gevoel van minderwaardigheid te compenseren, dan is het ongezond. Je hebt het dan voor iets anders nodig dan voor die financiële zekerheid zelf. Het doel wordt dan vervormd om in een andere behoefte te voorzien dan de behoefte waarvoor het doel oorspronkelijk bedoeld was. Je bent je hier misschien totaal niet van bewust. Je voelt wellicht alleen maar een dringende behoefte. Je kunt talloze rationele en geldige verklaringen aandragen waarom die behoefte zo dringend is, terwijl daaronder het werkelijke motief verborgen blijft. En juist dit verborgen motief maakt dat je zo bang bent om niet te krijgen wat je nodig hebt. Hoe onbewuster de eigenlijke reden, hoe ongezonder je verlangen is en hoe sterker het je vervulling in de weg zal staan.

Misschien zeg je nu wel: 'Ik ken veel mensen die om onzuivere redenen op geld uit zijn en toch veel succes hebben. Ze gebruiken hun rijkdom om macht over anderen te hebben, om belangrijk te zijn en het schijnt ze nog te lukken ook'. Dat kan best zo zijn, vrienden, maar dat

heeft verschillende redenen. Het is bijvoorbeeld mogelijk dat zo iemand een zwak ontwikkeld geweten heeft. Hoe verder je in je ontwikkeling bent, hoe sterker je geweten zich ontwikkelt. Het neemt haarscherp waar wanneer er verkeerde motieven meespelen en roept daarom tegenkrachten op. Bij iemand die minder ver ontwikkeld is, is dit proces misschien afwezig. Zijn vermogen om iets te willen functioneert wel, ook al is zijn motief misschien onzuiver. Maar alleen al het feit dat je je bewust van de egoïstische en onzuivere motieven bent, maakt dat je beter met je vermogen om iets te wensen om kunt gaan. Want zoals ik al zei: hoe onbewuster de verkeerde motieven hoe krachtiger de belemmering.

Het kan ook best zijn dat bij zo iemand de destructieve krachten die op hemzelf gericht zijn en een straffend effect hebben – en opgeroepen zijn omdat zijn motieven niet kloppen - niet op het financiële maar op een ander terrein in zijn leven hun uitwerking hebben. Maar dat verband is voor jou niet zichtbaar en het kan ook de persoon zelf ontgaan.

Tegenover de opbouwende levenskracht staat de destructieve levenskracht. Deze komt voort uit verwarring, onwetendheid en verkeerde motivatie. Je persoonlijkheid registreert uiterst nauwkeurig alle verlangens, elke neiging en elke beweegreden. Ook al ben je je niet bewust van deze registratie, onbewust vindt deze wel degelijk plaats. Als je bepaalde, onduidelijke en verkeerde motieven hebt die - al is het nog zo subtiel - je eigen voordeel dienen en ten koste van anderen kunnen gaan, dan roepen ze destructieve krachten op. Deze vernietigende krachten blokkeren dan die bewuste wens of ze belemmeren de vervulling van een ander al dan niet bewust verlangen. Diep in je hart weet je dat er iets verkeerd zit en daarom zeg je, hoewel onbewust, tegen jezelf: wat ik verlang verdien ik eigenlijk niet.

Er heerst bij mensen heel wat verwarring over de vraag wat nu egoïstisch is en wat niet. Stel dat je echt gezond wilt zijn. Je vraagt erom in je gebeden of je bent je er eenvoudig van bewust dat je daar naar verlangt maar je voelt zoiets als: ‘dit is egoïstisch, ik heb het recht niet om zo sterk naar iets te verlangen dat alleen maar voor mijzelf goed is. Waar heb ik dat aan verdiend?’ Het gevolg is dat je vermogen om iets te wensen niet echt goed werkt. Dit geredeneer, vrienden, al is het misschien onbewust, bevat veel verkeerds en berust op misvattingen.

Jullie vinden vaak iets egoïstisch terwijl het helemaal niets met egoïsme te maken heeft. En dáár waar je echt kleingeestig en ijdel bent terwijl je jezelf zo buitengewoon belangrijk vindt, besef je helemaal niet dat je egocentrisch of zelfzuchtig bent. Gezond willen zijn omdat je veel meer aan kunt, en anderen en jezelf veel meer te bieden hebt als je krachtig, energiek en vitaal bent, is allesbehalve egoïstisch, ook al lijkt het alleen in je eigen voordeel te zijn. Maar veronderstel dat je die gezondheid niet eens zozeer wil om anderen van dienst te zijn maar gewoon om ervan te genieten, zelfs dan hoeft het nog niet egoïstisch te zijn.

Maar als je die gezondheid zou wensen om anderen schade te berokkenen, al gebeurt het nog zo subtiel, dan is dat wel egoïstisch. En wanneer ik zeg ‘schade berokkenen’, dan bedoel ik - niet dat wat voor de hand ligt. Ik bedoel, bijvoorbeeld, dat het verlangen om op anderen indruk te maken ook schadelijk is. Wat gebeurt er namelijk als je op een bepaalde manier indruk op anderen maakt? Het gevolg kan jaloezie zijn - en jij geniet daar misschien van. Je voelt je dan sterk en machtig ten koste van andermans zwakheid. Nu is gezondheid misschien niet zo’n goed voorbeeld maar geldt het meer in het algemeen voor alles waarbij je de behoefte voelt om indruk op anderen te maken.

Zoals ik al eerder heb gezegd gaat het ook hier weer om het punt: je verlangt iets niet om het doel op zich maar omwille van iets anders - namelijk om indruk op anderen te maken, jezelf in andermans ogen groter, ‘beter’ en benijdenswaardig te maken. Je ziet dat verkeerde en schadelijke motieven in een verlangen niet per se kwaadaardig hoeven te zijn en dat je een ander niet per definitie in materieel opzicht wilt benadelen. Je kleingeestige ijdelheid, je behoefte - al is zij nog zo subtiel en onuitgesproken - om je boven anderen te plaatsen, is al voldoende om je motieven te vervormen en ongezond te maken. Daardoor wordt je vermogen tot wensen belemmerd en wordt je vervulling geblokkeerd.

Om mogelijke misverstanden te vermijden wil ik nog eens benadrukken dat die tegen jezelf gerichte krachten niet altijd per se een bewust verlangen hoeven tegen te werken, zelfs al heeft zo’n verlangen zowel ongezonde als gezonde en duidelijk bewuste motieven. Tegen jezelf gerichte destructieve en straffende krachten die in de ziel ontstaan zodra er een verkeerd motief wordt geregistreerd, kunnen ook

de vervulling tegengaan van een andere wens die je koestert. Ze kunnen zelfs de vervulling tegenhouden van een wens waar je je niet eens bewust van bent.

Misschien ga je gebukt onder bepaalde moeilijkheden in je leven waarvan je denkt dat ze er nu eenmaal bijhoren, hoewel je er wrokkig en opstandig mee omgaat. Het komt gewoonweg nooit in je op dat je op een constructieve en positieve manier een andere situatie zou kunnen wensen, die inhoudt dat je op zoek gaat naar en inzicht krijgt in de innerlijke blokkades en beletsels die jezelf hebt opgeworpen. Alleen zo kun je werkelijk uitdrukking geven aan een wens zonder dat innerlijke misvattingen daar een rem op zetten.

Voor jullie die op dit pad zijn zal het vruchten afwerpen wanneer je voor jezelf helder probeert te krijgen wat je echte verlangens zijn. Je zult daarbij vaak ontdekken dat je wat je bewust denkt te willen niet echt, dus zonder twijfel en reserve, zonder wantrouwen en zonder te schipperen wenst. Een deel van je wenst die vervulling echt, maar er is een ander deel dat die vervulling niet wil. De bedoeling van deze zoektocht is nu dat je je van dat laatste stuk bewust wordt en dat je nagaat wat de redenen voor je aarzeling en onzekerheid zijn.

Jezelf straffen voor verborgen, verkeerde motieven is slechts één reden waardoor je gezonde vermogen tot wensen geblokkeerd raakt. Een andere reden kan bijvoorbeeld zijn dat er voor alles wat je wenst ook een prijs betaald moet worden. Dat weet je, daar hebben we het al vaak genoeg over gehad. Onbewust ben je misschien nog niet helemaal klaar voor het betalen van die prijs - de werkelijke prijs, niet de ogenschijnlijke, uiterlijke prijs. Op die uiterlijke prijs wordt vaak een overdreven grote nadruk gelegd om je tegenzin tegen het betalen van de prijs op een dieper en waarachtiger niveau te verdoezelen. Je bent halfslachtig: uiterlijk en bewust verlang je hevig naar iets bepaalds terwijl je innerlijk en onbewust twijfelt en een deel ervan niet echt wenst. Hoe sterker dit onbewuste stuk in je leeft hoe heviger je uiterlijke inspanning wordt. Je hebt niet in de gaten dat je onbewust de vervulling van je wens toch niet helemaal de moeite waard vindt als het niet gaat zonder de prijs die er bij hoort. Je twijfelt eraan of het doel de prijs wel waard is.

Op die gebieden waar nog verborgen redenaties in je onderbewuste leven ben je onvolwassen. En wie onvolwassen is wil het onmogelijke.

Een kind heeft geen weet van het volwassen gevoel van verantwoordelijkheid, met inbegrip van het besef dat alles altijd een prijs heeft. Het onvolwassen deel van je persoonlijkheid hoopt tegen beter weten in dat het misschien, uiteindelijk, toch wel mogelijk is om te krijgen wat het wil zonder de prijs te hoeven betalen. Zolang je er niet van doordrongen bent dat dit echt niet kan stel je de vervulling van je wens uit door belemmeringen in het leven te roepen.

Het is heel belangrijk dat je met je meer volwassen intelligentie deze innerlijke, verborgen redenaties opspoort, ze nader onderzoekt en ermee klaar komt. Het gaat met name om de vraag: Wat zijn je verlangens? Waarom wil je dat zo graag? Wat zou de prijs zijn die erbij hoort? Ben je geheel en al, zonder voorbehoud bereid om die prijs te betalen? Dwing je jezelf niet om te zeggen 'ja ik ben ertoe bereid' terwijl je dat emotioneel nog niet bent? Dat heeft geen enkele zin. Zolang je er niet echt en geheel vanuit jezelf klaar voor bent, zonder dwang, werkt het ook niet.

Maar je begrijpt nu tenminste waarom je niet iets kunt krijgen waarnaar je maar met een deel van je persoonlijkheid verlangt. Je beseft nu dat alleen jijzelf de vervulling van je wens tegenhoudt. Dit is goed voor je en het zal je helpen niet langer verkeerde ideeën omtrent God, het lot en het leven te hebben. Je gunt jezelf dan de tijd om de noodzakelijke groei door te maken waarbij het betalen van de prijs niet langer moeilijk of ogenschijnlijk nadelig voor je is. Je kunt nu rustig aan de slag - ditmaal openlijk - en uitzoeken waarom het in een bepaald geval of in het algemeen zo moeilijk lijkt om de prijs te betalen.

Als je op deze manier jezelf onderzoekt, zul je ook oneigenlijke, onzuivere, egoïstische en ongezonde motieven voor je verlangens tegenkomen, motieven waarbij het om iets anders gaat dan het doel zelf. Door ze bloot te leggen en eerlijk onder ogen te zien sluit je meteen al een bepaalde mate van zelfvernietiging uit.

Ik realiseer me dat diegenen onder jullie die op dit pad van zelfonderzoek niet werkelijk actief bezig zijn met wat hier gezegd is een en ander op een wat oppervlakkig niveau zullen interpreteren. Daardoor lijkt het misschien of ik in herhaling verval, want ik heb al vaak soortgelijke dingen gezegd. Maar de anderen die steeds maar doorwerken en diepere lagen van hun ziel bereiken zullen merken dat wat ik nu zeg iets nieuws toevoegt. Wanneer je echt met dit

zelfonderzoek bezig bent, kijk dan goed naar wat bij bepaalde verlangens je emotionele reacties zijn. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk dit voor je is. Dan kun je van daaruit verder. Het probleem zal blijven bestaan totdat je dat stuk in jezelf wat je vervulling in de weg staat ontdekt hebt. De twee fundamentele factoren zijn altijd: het gevoel dat je het niet verdient en de tegenzin om de prijs te betalen. Je zult merken dat alle andere factoren direct of indirect van deze twee zijn af te leiden.

Laten we nog eens stilstaan bij dat gevoel dat je er geen recht op zou hebben. Ik hoef jullie natuurlijk niet te vertellen dat dit een minderwaardigheidsgevoel is. Dergelijke gevoelens zijn zelden gebaseerd op wat je bewust over jezelf denkt. Vaak weet je niet eens waarom je zulke minderwaardigheidsgevoelens hebt. Ze zijn misschien helemaal niet te rijmen met je bewuste mening over jezelf. Je weet niet waarom je je zo minderwaardig voelt en dit maakt juist dat het allemaal zo hopeloos lijkt. Als je maar wist waarom dit zo is dan kon je je erop instellen, als het tenminste zou gaan om iets in jezelf dat je niet kunt veranderen. Door het te accepteren zou je tenminste van dat knagende gevoel van minderwaardigheid af zijn. Of je zou het kunnen gaan veranderen als dat mogelijk is. Maar omdat je niet weet wat het is, lijkt het zo hopeloos. Niets is zo moeilijk te verdragen als onzekerheid. En je bent onzeker omdat je niet weet waarom je deze minderwaardigheidsgevoelens hebt.

Laat ik dit zeggen, vrienden, je kunt nooit, nooit minderwaardigheidsgevoelens hebben over iets dat je niet kunt veranderen. Hoe zwaar of moeilijk iets ook mag zijn, het bezorgt je toch niet die wanhoop waarmee minderwaardigheidsgevoelens gepaard gaan, vooropgesteld dat je houding er tegenover gezond en open is. Houd dat altijd in gedachten. De werkelijke reden voor je minderwaardigheidsgevoelens zijn de kleine ontsporingen die ontstaan doordat je jezelf een rad voor ogen probeert te draaien. Deze dwalingen worden geregistreerd, maar zolang deze registratie alleen onderbewust plaatsvindt, uit dit zich in een gevoel van minderwaardig zijn. Dit is de reden waarom iemand zijn minderwaardigheidsgevoelens kwijtraakt in de mate dat hij zijn onbewuste kronkels beter in de gaten krijgt en ermee in het reine komt.

Laten we nog eens kijken naar het voorbeeld dat ik net noemde, het verlangen naar financiële zekerheid. Stel dat je daarnaar verlangt om indruk te kunnen maken op mensen die je vernederd hebben (of van

wie je denkt dat ze dat deden). Dit verkeerde motief waarvan je je misschien niet eens bewust bent, veroorzaakt dan bij jou minderwaardigheidsgevoelens, ook al was het doel van dit verlangen juist om van die gevoelens af te komen. Met andere woorden door je kortzichtigheid, onwetendheid en onvolwassenheid zoek je de verkeerde oplossing.

Jullie kunt er vrijwel zeker van zijn, vrienden, dat de enige reden voor minderwaardigheidsgevoelens je zelfbedrog is: je beduvelt jezelf voor wat betreft je eigen motieven, waarom je iets wilt doen. Wanneer je eerlijk onder ogen ziet hoe het er van binnen bij jou uitziet en in de mate waarin je een objectief en helder beeld van jezelf krijgt, zal hoe onvolmaakt je gedrag of houding ook mag zijn je minderwaardigheidscomplex beslist kleiner worden. Dan zul je het niet langer nodig vinden om ergens naar te verlangen als middel om iets anders te bereiken.

Als je rijk wilt zijn omdat je dat nu eenmaal wilt zijn, dan is dit verlangen geen middel om een bepaald doel te bereiken, maar als je die rijkdom wenst om een minderwaardigheidscomplex op te heffen dan heeft de vervulling van die wens geen directe betrekking op het doel op zich. Op die manier blijf je ronddraaien in één van de bekende vicieuze cirkels; en door je verkeerde motieven voel je je nog minderwaardiger. En om die gevoelens kwijt te raken ga je je nog meer hechten aan die verkeerde motieven in de overtuiging dat dáár de oplossing ligt.

De enige manier om dit heilloze ronddraaien te doorbreken is beginnen met jezelf, je beweegredenen en wensen duidelijk te gaan zien, en ook wat je wilt dat ze je gaan opleveren. Probeer een helder zicht te krijgen met alle eerlijkheid die je in je hebt.

Jullie zien, vrienden, niets hoeft vervulling in de weg te staan behalve je eigen dwalingen en zelfbedrog. Als je daar de bezem eens door zou kunnen halen, zou je kunnen afstemmen op een enorm reservoir van kracht dat tot je beschikking staat. Die kracht is overal om je heen en binnenin je. Zoals met elke spirituele wet: zij is er voor iedereen zonder aanzien des persoons. Als je hier contact mee kunt maken kun je erbij komen en er je voordeel mee doen. Als je niet de juiste manieren, de juiste ingang kunt vinden die het je mogelijk maken ermee in contact te komen dan zal het je niets zeggen en dan kun je er niets mee doen. Je ziet wat dit allemaal voor gevolgen heeft. Als je echt zou begrijpen wat ik hier zeg zou je beseffen dat deze wetten die voor iedereen gelden,

liefdevol en alleen maar goed zijn. Het is geen liefdeloosheid dat het aan je vrije wil wordt overgelaten of je ermee in contact wilt treden of dat je op de oude manier - in de oude blindheid - vast wilt blijven zitten.

Ja, er is ook persoonlijke hulp zoals wij die vanuit de spirituele wereld mogen geven. Deze is bedoeld voor al diegenen die duidelijk laten merken dat ze willen groeien en veranderen. Zij worden persoonlijk geholpen en zonder deze hulp zouden ze niet de noodzakelijke hulpmiddelen kunnen krijgen om datgene wat hen belemmert uit de weg te ruimen. Door deze persoonlijke hulp kunnen ze later deel hebben aan de onpersoonlijke, heilzame krachten die alles en iedereen in het universum ter beschikking staan. Kosmische principes, krachten en wetten gelden voor iedereen zonder aanzien des persoons. En zoals ik al zei, als je je werkelijk zou realiseren wat dit betekent, zou het afschrikwekkende godsbeeld dat de meeste mensen er op na houden als sneeuw voor de zon verdwijnen.

Zolang dit godsbeeld nog in je leeft zul je - steeds als je je in een moeilijke situatie bevindt, wanhopig, verlangend en depressief bent - op de een of andere manier, misschien zelfs onbewust, die God de schuld geven. Je denkt dat Hij je heeft gestraft. Of op zijn best denk je dat Hij het nodig vond om je te beproeven. Dit is maar gedeeltelijk waar. Je kunt zeggen dat het een test is in de zin van, dat je afdwalingen je medicijn kunnen zijn als je de juiste houding hebt ten aanzien van het willen leven en verantwoordelijkheid nemen. Anders vormen moeilijkheden helemaal geen test. Op de lange duur wel, ja, omdat je ooit op een punt komt dat je het antwoord wél in je zelf gaat zoeken en niet langer buiten je. Dan krijgt wat je in het verleden meemaakte een nieuwe betekenis voor je. Dan werkt dat helend, met terugwerkende kracht, en in die zin is het een proef. Maar die helende werking krijgt het pas als je het punt bereikt waarop je echt helemaal begrijpt wat ‘je eigen verantwoordelijkheid nemen’ betekent.

Er bestaat soms zo veel misverstand over wat eigen verantwoordelijkheid nu eigenlijk is. Het kost ons altijd weer moeite om jullie voor deze misverstanden te behoeden. We moeten proberen te voorkomen dat een bepaalde waarheid niet door je onderbewuste, onvolwassen en ongezonde reacties wordt gebruikt. Waar het gaat om eigen verantwoordelijkheid kan zo’n vervorming plaatsvinden doordat je dit begrip gaat associëren met zelfverwijt, schuld en minderwaardigheids-

gevoelens. Met andere woorden, er gebeurt het tegenovergestelde van wat de bedoeling is. Je zou met het begrip ‘eigen verantwoordelijkheid’ voeding aan je schuld- en minderwaardigheidsgevoelens kunnen geven. Je zou tegen jezelf kunnen zeggen: “omdat ik voor mezelf verantwoordelijk ben is mijn schuld des te groter” Dit werkt uiterst destructief; het is helemaal verkeerd, vrienden. Het is geheel en al een misverstand. Ik weet dat dit heel tegenstrijdig kan klinken en voor sommigen van jullie verwarrend kan zijn. Maar degenen van jullie die mij al een tijdje op dit pad volgen weten wel hoe klein en subtiel het verschil is.

Verantwoordelijkheid nemen voor je eigen leven en op zoek gaan naar de oplossingen voor verkeerde houdingen en opvattingen uit je verleden is juist een uiterst constructieve bezigheid en geeft je kracht. Maar het gevoel dat je, omdat je verantwoordelijk voor je leven bent, schuldiger en minderwaardiger en daardoor wanhopiger dan ooit bent, is destructief en maakt je zwak.

Beste vrienden, ik hoop dat deze woorden jullie opnieuw aansporen om inzicht in jezelf te krijgen en jezelf te ontdekken. Ook al zul je vast niet op elk gebied van je leven op deze grote universele kracht kunnen afstemmen, toch zul je - langzaam maar zeker en stukje bij beetje op gaan ruimen wat je van die kracht gescheiden houdt. Op die manier zul je dichterbij het noodzakelijke contact komen waardoor je deel zult hebben aan die fantastische kracht en erin opgenomen zal worden in plaats van er buiten te blijven.

Je zult dit niet als een plotselinge verandering ervaren. Maar zoals velen van jullie al kunnen bevestigen, kom je dichterbij de levenskracht en krijg je nieuwe energie, louter en alleen omdat je op een constructieve manier volkomen eerlijk tegenover jezelf bent. De meeste van jullie hebben dit wel eens ervaren. Je weet wat een fantastisch gevoel dit is. Hoe groter je weerstand tegen het onder ogen zien van iets dat naar de oppervlakte wil komen, hoe groter de opluchting als je het toch gedaan hebt. En hoewel je tegen jezelf zult moeten zeggen: “ja, deze beweegreden of deze houding is verkeerd”, zul je als je eerlijk bent ook beseffen dat je vooralsnog niet in staat bent om anders te voelen. Maar deze eerlijkheid geeft je wel kracht, een gevoel van veiligheid en respect voor jezelf. Het vraagt niet alleen eerlijkheid om te zien dat je soms onjuiste motieven en een verkeerde houding hebt, maar daarnaast ook eerlijkheid om te weten en te

erkennen dat je dit niet van de ene op de andere dag kunt veranderen. Dit is op dit moment het beste wat je kunt doen.
Wanneer je een belangrijke ontdekking over jezelf hebt gedaan, dien je ervoor op te passen dat je niet gaat denken dat jij je emoties onmiddellijk kunt veranderen, alleen vanwege het feit dat je ze nu doorziet en ze op hun waarde kunt schatten. Wees verder zo eerlijk en wijs om te beseffen dat groeien langzaam gaat. Benut je waardevolle ontdekking, zie hoe kostbaar die is en laat je emoties rustig rijpen. Hiermee bedoel ik dat je niet alles weer in het verborgene laat wegglippen. Dan zou je weer helemaal opnieuw moeten beginnen. Misschien gaat het dan wel wat gemakkelijker dan de eerste keer maar het kost toch weer tijd en dat hoeft niet als jij je bewust blijft van wat je hebt ontdekt, zonder haast en zonder forceren, eenvoudig door je er alleen maar bewust van te blijven. Dit voortdurend in herinnering houden heb je nodig omdat die ontdekkingen weer zo snel in je onderbewustzijn verdwijnen. Je moet ook niet denken dat je, door je gevoelens te forceren, door ongeduldig te zijn, deze periode in je groei over kunt slaan. Blijf je bewust van je ontdekkingen en inzichten en gebruik ze bij het dagelijks waarnemen van je reacties. Besef dat ze niet onmiddellijk kunnen veranderen. Groei kan alleen plaatsvinden door dergelijke waarnemingen vanuit verschillende invalshoeken en gezichtspunten. Als je hier consequent mee doorgaat zal het besef van je onvolmaakte reacties of egoïstische gevoelens je niet depressief maken.

Ik verzeker je dat er in je houding iets niet klopt als je neerslachtig wordt van iets negatiefs dat je over jezelf ontdekt hebt. Je zou het dan aan mij kunnen voorleggen; of je kunt er tijdens je sessies aan werken. De aandacht moet dan niet zozeer gericht worden op de betekenis van de ontdekking zelf, maar meer op je algehele houding ten aanzien van negatieve ontdekkingen over jezelf. Ik herhaal het nog eens: als je er op de goede manier mee omgaat, zul je merken dat hoe ongunstiger de dingen die je over jezelf te weten komt, hoe groter het gevoel van opluchting en bevrijding zal zijn.

Als dat niet het geval is moet je kijken waarom je geen gevoel van bevrijding ervaart en uitzoeken in welk opzicht je houding niet klopt. Op zo'n zoektocht kun je allerlei kettingreacties op het spoor komen die je op het eerste gezicht van het oorspronkelijke onderwerp lijken af te leiden. Maar het is van het grootste belang dat je ze serieus neemt en je ermee bezighoudt. Als dit uitgezocht en opgehelderd is zal dat, wat je over je lagere natuur ontdekt hebt, je juist tot vreugde stemmen.

Neem dit ook in je beschouwingen mee, vrienden. Dit alles zal je op je pad goed van pas komen.
Nu wil ik jullie in verband met je zelfonderzoek nog één raad geven. Velen van jullie geloven dat je, om jezelf werkelijk te vinden en je onderbewuste te kunnen onderzoeken, eerst allerlei kennis omhoog moet halen die zo ver buiten het bereik van je bewustzijn ligt, dat je niet meer weet waar je moet beginnen en je verloren voelt. Je verwacht dat je ook iets onvoorstelbaars zult ontdekken. En dit kan best eens gebeuren, al gebeurt het vaak op een andere manier dan je denkt. Maar doorgaans moet je niet met zo'n houding naar jezelf kijken. En dit zeg ik niet alleen tegen hen die nog maar net beginnen, want vaak beseffen ook mijn vrienden die al een tijdje op dit pad bezig zijn dit nog niet zo duidelijk.

Ga niet op zoek met in je achterhoofd het idee dat je iets waarvan je geen flauw vermoeden hebt zult aantreffen. De waarheid is zo veel eenvoudiger. Je zult het antwoord vinden door je reacties en emoties van alledag bij de gewoonste dingen waar te nemen. Je bent zo gewend om daaraan voorbij te gaan, er geen enkele aandacht aan te schenken - hoe je op anderen reageert of hoe je je in bepaalde omstandigheden gedraagt - dat veel van wat geweldig waardevol voor jouw werk zou kunnen zijn je ontgaat. Let van nu af aan op deze reacties, onderzoek ze en vraag je af wat de zin en de diepere betekenis ervan kan zijn. Wat hebben ze je te zeggen? Wat schuilt er achter de emoties die je opmerkt bij de meest gewone gebeurtenissen in je leven? Welke emotie valt je het eerst op en wat zit erachter? Denk niet dat je moet zoeken naar iets dat ver weg is en diep verborgen ligt. Dat komt ook nog, maar begin eerst met datgene wat zich nu aan de oppervlakte bevindt en waar jij je bewust van bent. Tot nu toe heb je er alleen geen aandacht aan besteed. Begin daar eerst maar eens mee. Van daaruit zul je geleidelijk aan verder doordringen tot wat op diepere niveaus verborgen ligt. De verkenning van het onderbewuste gaat even geleidelijk als je groei. Het is geen plotselinge sprong in het diepe.

En nu, vrienden, sta ik open voor jullie vragen."

VRAAG: Ik vroeg me af of U iets zou kunnen zeggen over de verschillende bewegingen die er op dit moment bestaan en waarin beweerd wordt dat er een kortere weg bestaat om aan de levenskracht deel te hebben, door eenvoudigweg een onwaarheid door een waarheid te vervangen, enz.

“Helaas is dit niet zo eenvoudig want de menselijke persoonlijkheid is een heel ingewikkelde en gecompliceerde machinerie, als ik het zo mag zeggen. Als het er alleen maar om ging een waarheid voor een onwaarheid in de plaats te zetten dan zou dat mooi zijn. Maar weet je altijd wat de waarheid is? Naar de waarheid moet je zoeken. En voordat je de grote, universele waarheid kunt vinden moet je eerst je eigen waarheid ontdekt hebben. Dat is de enige weg die naar de universele waarheid leidt. Je komt er niet door dingen uit je hoofd te leren, of bepaalde rituelen of wat dan ook uit te voeren. Je vindt de waarheid alleen door naar jezelf te kijken. En ik hoef nauwelijks nog te zeggen - jullie zullen het allemaal direct met me eens zijn - dat het echt geen gemakkelijke opgave is om je eigen waarheid, je vervormde en ‘tijdelijke waarheid’ te vinden. Wat je vandaag als waarheid beschouwt - en dat kan op een bepaald niveau waar zijn, en misschien is het half waar of maar voor een kwart - is misschien morgen niet meer waar als je nieuwe inzichten hebt opgedaan, niet alleen in het algemeen maar ook over jezelf. Pas wanneer je alle lagen van onechtheid en halve waarheid, van vervorming en verwarring hebt opgeruimd, krijgt de grote Universele Waarheid en daarmee ook de levenskracht werkelijk toegang tot je ziel..

Ik wil niet zeggen dat vele van deze nieuwe bewegingen niet iets goeds te bieden hebben. Ik zal je vertellen wanneer zulke methoden om de weg te verkorten succes kunnen hebben. Niemand leeft op elk gebied van zijn persoonlijkheid in onwaarheid. Volledige onvolmaaktheid komt bij een mens net zo min voor als totale volmaaktheid. Op dit aardse plan incarneren alleen zij bij wie dit nog gemengd is. Dus iedereen heeft gezonde elementen in zich. Als iemand zich nu aansluit bij zo’n beweging waarover jij het hebt en bepaalde feiten en technieken leert zal hij daarop positief reageren met dat deel van zichzelf dat al gezond was en alleen nog maar een duwtje van buitenaf nodig had, om het zo maar eens te zeggen. Maar als het om zijn eigen ongezuiverde lagen gaat kan hij zo’n respons niet geven. Er bestaat geen manier om de weg af te snijden. Ik zou willen zeggen dat dit pad al een korte weg is. Het is de kortst mogelijke weg. Tijd is betrekkelijk. De jaren die je nodig hebt om jezelf te leren kennen en zo een zekere greep op het leven te krijgen beslaan maar een betrekkelijk korte periode.

Deze bewegingen waarover jij spreekt hebben misschien hun goede

kanten en hun eigen waarheid. Ze kunnen voor de mensheid ook hun nut hebben omdat ze mensen opwekken om hun bewustzijn te verruimen. Ook kunnen ze nuttig zijn wanneer iemand gaat werken aan een gezond aspect van zichzelf, dat al aanwezig was maar dat hij bij gebrek aan een stimulans en door onbekendheid met het onderwerp niet eerder kon ontwikkelen. Maar daar, waar in de ziel kronkels, verwikkelingen en verwarring heersen, is het moeizaam zoeken en door de pijn heengaan en pijn hoort nu eenmaal bij groeien, de enige manier om daaruit te komen. Het is goed dat dit zo is; het zou niet anders kunnen. Als je erover nadenkt zul je zien dat het echt niet anders kan.

Het spijt me dat we vanavond niet meer vragen kunnen beantwoorden. Misschien is er de volgende keer wel tijd voor.

Laat me jullie allen zegenen met de bijzondere kracht om je vermogen om te wensen te ontwikkelen en met de kracht om dit vermogen te zuiveren. Ontvang deze kracht zodat je kunt afstemmen op die grote universele kracht die voor je klaar staat en waarover je kunt beschikken als je maar weet hoe je er gebruik van kunt maken. Wees gezegend met deze kracht, vrienden, zodat jullie - langzaam maar zeker - de vreugde kunnen ervaren die het leven in zich draagt, zelfs op deze aardbol. Leer ook te houden van het harde en eerlijke werken dat daar voor nodig is. Ga niet op zoek naar wonderen, kunstgrepen of kortere wegen naar geluk. Dat lukt niet.

Wees gezegend, wees in vrede, wees in God.

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1959.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force Phoenicia (N. Y.)
onder de titel: 'Capacity to Wish. Healthy and Unhealthy Motives in Desire'.
Vertaling door Anke van der Meer in 1990; herzien in 1998
door Margriet Versteeg.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*